

Розквіт літератури народів СРСР

Велика Жовтнева соціалістична революція поклала край багатовічному гнобленню народів Росії.

Політика самодержавства у відношенні до численних народів і народностей Росії, які призирили іменувалися «інородцями», зводилась до того, щоб «розділяти і панувати», тримати їх в темряві і неосвіченості. Це була політика економічного, політичного і культурного гніту. Один з представників царського духівництва в Державній думі відкрито і цинічно заявив: «Тюрки (узбеки, башкири, киргизи та ін.— В. К.) самый симпатичный народ, потому что они не имеют газет и интеллигенции».

Народи царської Росії — казахи, узбеки, білоруси, таджики та інші позбавлені були можливості мати свої школи театри, літературу. Процент грамотності був надзвичайно низький. До революції в Росії було 40 народів, які взагалі не мали своєї письменності, і їх так і називали «безписьменні народи».

Таким чином, багатомільйонним масам був закритий доступ до знань і культури. Лише в усній передачі народи Грузії, Азербайджану, Узбекистану могли знайомитися з творами своїх великих діячів — Шота Руставелі, Нізамі, Навої.

Лише після Великого Жовтня на історичну арену самостійної творчості вийшли нові соціалістичні, дружні нації, об'єднані партією більшовиків, яка забезпечила чудовий за своєю грандіозністю розквіт всіх галузей людських знань і культури. Тепер в Казахстані, наприклад, 23 вузи, університет, 17 науково-дослідних інститутів. В республіці створена своя Академія наук.

Рішуче змінилося обличчя цих республік. На місце колишньої відсталості прийшла передова техніка і культура. Дуже образно, з великою гордістю говорить про це білоруський поет Кастусь Киреєнко:

Не называйте мою республику
Стороною темных лесов!
Посмотрите —
Над нею светятся
Огни заводских корпусов.
Не называйте мою республику
Стороною тихих долин!
А прислушайтесь —
И докатятся
Голоса могучих турбин.

Про грандіозні успіхи радянської соціалістичної культури яскраво говорить і постановка Ради Міністрів СРСР про присудження сталінських премій за видатні роботи в галузі науки, винахідництва і літератури й мистецтва за 1950 рік. Доктор сільськогосподарських наук Армені Агабабян і письменник Грузії Чейшвілі, буровий майстер Азербайджану Абасов і композитор Естонії Ернесаксу та багато інших, удостоєних сталінських премій, символізують розквіт народних талантів, розвиток науки і мистецтва, поставлених на службу Батьківщині.

У дружній сім'ї народів нашої країни вільним творчим життям живе народ Радянської України. Під прапором Леніна, під проводом Сталіна народ щасливої і вільної України досяг видатних успіхів у розвитку своєї культури. Нашими письменниками і поетами, художниками і композиторами створені видатні роботи, гідні сталінської епохи.

Серед нагороджених сталінськими преміями широко представлені і діячі української культури. Сталінської премії удостоєний письменник В. Собко, поет А. Малишко, драматург О. Корнійчук, композитор Ю. Мейтус, художник А. Резніченко. Сталінські премії одержали Київський Державний Академічний український драматичний театр ім. Івана Франка і Дніпропетровський український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка.

Серед літераторів, нагороджених сталінськими преміями, велике місце займають представники інших національних літератур народів СРСР.

«Література народів СРСР» є само по собі поняття виключного значення. Література багатьох братських народів, об'єднаних єдиним марксо-ленінським світоглядом, єдиним прагненням до комунізму, — явище цілком нове, немислиме при будь-яких інших соціальних умовах, явище, покликане до життя перемогою Великого Жовтня, і ствержене в нашій дійсності партією Леніна—Сталіна. Необхідно підкреслити при цьому величезний вплив на національні літератури російської літератури — першої серед рівних літератур народів СРСР.

Величезна популярність кращих творів літератури народів СРСР — романів «Абай» Ауєзова, «Навої» Айбека, повісті «Весна в Сакені» Гулія, віршів і поем Янки Купали та Якуба Колоса — досить знаменна для нашої країни. Ці твори знайомлять радянських людей з історією культури багатьох народів, вперше в історії роблять національну творчість дружніх радянських націй надбанням широких народних мас.

Протягом багатьох віків експлуататори говорили про те, що народні маси — це лише об'єкт експлуатації, що вони не здатні до самостійної творчості, що культуру творять лише «обрані» європейські нації. Товариш Сталін писав: «Одним з найважливіших результатів Жовтневої революції є той факт, що вона завдала цій легенді смертельного удару, показавши на ділі, що визволені неєвропейські народи, втягнені в русло радянського розвитку, здатні рушити вперед дійсно передову культуру і дійсно передову цивілізацію нітрохи не менше, ніж народи європейські».

Серед нагороджених ми зустрічаємо ім'я народного

поета Дагестану Гамзат Цадаси. У збірці його творів «Вибране», удостоєної сталінської премії, зібрані кращі вірші поета.

Поезія Цадаси — це історія його маленької батьківщини, відродженої до життя партією більшовиків. Ще в 1920 році товариш Сталін говорив про те, що треба «втягти народи Дагестану з тої трясовини, темряви і неосвіченості, куди їх кинула стара Росія». Разом з своєю країною до нової творчості прийшов і поет. Ось чому він говорить про свою молодість:

Миновал седьмой десяток.

Так считают люди зря —
Неверны подсчеты эти:
Только после Октября
Стал я жить на белом свете.

Тематично широка збірка завершується великою поемою «Сказание о чабане». В поемі не лише історія трагічного життя народів Дагестану до революції — це літопис боротьби і перемог Радянського Дагестану.

Світ великих почуттів, становлення нового життя розкривають удостоєні сталінської премії вірші грузинського поета Григола Абашидзе, п'єса білоруського драматурга Кіндрата Крапиви «Співають жаворонки», вірші армянського поета Геворка Еміна, повість туркменського письменника Берди Кербабаєва «Айсолтан з країни білого золота», роман азербайджанського письменника Мірзо Ібрагімова «Настане день». В останньому знайшло своє відображення протиставлення двох систем: системи капіталізму, яка культивує національну ворожнечу і прямує до війни, і системи соціалістичної, що є втіленням ідей дружби народів.

Широко зростає і розквітає культура і література всіх народів, що беруть участь у соціалістичному будівництві. Це є свідченням того, яких видатних успіхів може досягти народ, вільний від кайданів капіталізму.

Розквіт соціалістичних націй — яскравий приклад для всіх пригноблених народів капіталістичного світу, які в Радянському Союзі бачать маяк, що освітлює їм шлях до нового життя.

Доцент В. КНЕЙЧЕР.

Пролетарі всіх країн, єднітеся!

СТАЛІНСЬКІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, РЕКТОРАТУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ І МІСЦЕВКОМУ ХАРКІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО.

№ 9 (658)

Четвер, 5 квітня 1951 р.

ц. 20 к.

Біологічний факультет. Кафедра фізіології тварин. На фото: практичні заняття студентів III курсу. Керівник асистент Є. Сазонова.

Фото І. МАНЖАРИ.

Вечір, присвячений боротьбі за мир

Народи світу підіймають свій гнівний голос проти паліїв війни, на захист миру. Мільйони мускулястих робочих рук вимагають мирної праці. Тема миру стала найактуальнішою, найважливішою в творчості прогресивних діячів культури.

Днями студенти біологічного факультету організували літературний вечір «Поети світу в боротьбі за мир».

Доповідь про боротьбу радянських поетів за мир прочитав студент III курсу Л. Хаскін. Він сказав, що тоді як все людство поривається до світлого мирного життя, заокеанські громили загрожують щастю народів атомною бомбою. Яскраво й образно показав він провідну роль радянської поезії в боротьбі за мир, за весну людства. Він говорив про те, що тема миру проходить, як одна з основних тем через всю радянську поезію, починаючи від Маяковського й закінчуючи поетами наших днів.

Хорошу доповідь про боротьбу зарубіжних прогресивних поетів за мир зробила студентка III курсу т. Філіпова. Перед студентами виникли як живі і Пабло Неру-

да — гнівний поет і мужня людина, і гордий Назим Хікмет, якого не схилили тортур турецької в'язниці, й багато інших мужніх поетів, які, не жалкуючи свого життя й сил, борються словом і ділом проти паліїв війни.

Живою ілюстрацією до доповідей була художня самодіяльність. Зі сцени лунало й гнівне «Слово до Об'єднаних націй» і гіркий «Джон Біг», і повний ненависті до самовдоволених убивць з Уолл-стріту вірш К. Сімонова «Красное и белое». З великим піднесенням хор виконав: «Гімн студентської молоді», «Москва—Пекін», «Ми за мир» та інші чудові пісні миру.

На завершення студентка Вінецька прочитала складену нею з творів Л. Ошаніна, І. Еренбурга й Рене Деппетра — негра з далекого острова Гаїті—літературно-художню композицію про рідного Сталіна. І всі у залі звернулися в думках до людини, яка запалює народи світу в їх боротьбі за мир і щасливе життя.

Владимир МИХАНОВСКИЙ,
студент II курса физико-математического факультета.

Друзья!
Наш праздник солнечной весны,
И свет,
и жизнь,
и солнечные дали
Своею жизнью
Родины сыны
В кровопролитных битвах отстояли.
Такие люди—вечно будут жить!
Не мраморной скульптурой
молчаливой,
Не статуей
безмолвно-горделивой, —
Они
в народном сердце будут жить!
...Эпохи новой
алая заря
Ночь прогоняет,
озарив полмира.
Неугасимым пламенем горя.
С моей страной—
все народы мира!

Да здравствует всемирная весна!

Весенний ветер
над землею реет.
Да здравствует
всемирная весна! —
От берегов
истерзанной Кореи,
Где кровью
вся земля обагрена,
Где весь народ—солдаты Ким-Ир-Сена,
Где стал героем
каждый человек,
До берегов,
где лед ломает Сена,
Лучи-штыки
разят вчерашний снег.
За мир желанный —
в бой, народы мира!
Судьба грядущего
решается в борьбе,
И знаменосец —
честь и совесть мира,
Ты,
армия побед,
ВКП(б).

Комуністи в авангарді

Керівництво науковою роботою, постійний дійовий контроль за нею — одне з важливіших завдань партійної організації університету. Історичні роботи товариша Сталіна з питань мовознавства, вимагають від наукового колективу не лише перегляду, але в багатьох випадках рішучої перебудови всієї роботи.

Звіт проректора ХДУ М. А. Ізмайлова «Про підсумки наукової роботи в університеті за 1950 рік» на партійних зборах, показав, що парторганізація домоглася значних успіхів. Так, з запланованих для розроблення в 1950 році 238 наукових тем було виконано 212. 69 тем були виконані окрім запланованих. Переважна більшість робіт були опубліковані. Присудження Сталінської премії доктору фізико-математичних наук Погорелову, а також премії, одержані іншими вченими, свідчать про зростаючу якість наукових праць.

Багато зроблено для наближення науки до практики, для допомоги промисловості й сільському господарству.

Доповідь відзначив і ряд недоліків, що мають місце в роботі. Все ще відстає наукова робота на гуманітарних факультетах. Так, на філологічному факультеті за рік опубліковано всього 4 роботи. Не краще і на історичному факультеті. Відсутність творчих дискусій свідчить про недостатність критики й самокритики в науковій роботі. Треба посилювати контроль за науковою роботою з боку деканів факультетів. На вчених рідко ставлять звітні про хід наукової роботи кафедр, є недоліки і в плануванні, ряд запланованих тем протягом року було замінено іншими.

Хоча доповідь наводив переконливі цифри, доповідь, в основному, носила констативний характер. За цифрами не завжди було видно людей, що провадили наукову роботу, недоліки доповідь проаналізував також не досить глибоко. Виступаючи в дебатах, комуністи поповнили доповідь конкретними фактами, розкрили недоліки в роботі факультетів.

Тов. Слюсарський в своєму виступі розповів про зрушення у роботі, яких домоглися кафедри історичного факультету. Особливу увагу він приділив показу роботи з аспірантами — молодими науковими кадрами. Більшість аспірантів своєчасно складають кандидатські екзамен, успішно готують свої дисертації. Однак переважністю деяких з них громадською роботою затримує підготовку дисертацій, на що слід звернути увагу партійній організації.

Критичним був виступ тов. Махінко. Він відзначив, що слабким місцем в роботі факультетів, у тому числі й біологічного, є погальне просування до друку готової продукції. Так, зараз на біологічному факультеті є 70 статей, які можна зробити надбанням громадськості. Але всі вони лежать в портфелях кафедр і не проходять відповідної літературної обробки, необхідної для опублікування. Біологічний факультет досі не зумів заслухати у себе передовиків сільськогосподарства області, чиї доповіді намічались на 1950 рік.

Важливе питання висунув у своєму виступі тов. Барабашов. Він розповів, що з метою контролю за ходом наукової діяльності окремих співробітників в Обсерваторії запроваджені щомісячні творчі бесіди з ними. Це дає змогу своєчасно виявляти недоліки в роботі, бути в курсі позитивних результатів. Подібний метод варто застосувати і на факультетах. Тов. Барабашов розповів також про проблеми, над якими працювали й працюють астрономи університету.

Про активну допомогу підприємствам та участь у будівництві Каховської ГЕС і Південно-Українського каналу говорив тов. Давидов.

— Хоча ми й домоглися помітних зрушень, — сказав він далі, — наша допомога підприємствам ще недостатня. З 40 тем, розроблених для підприємств, запроваджено лише десять. Це означає, зокрема, що актуальність їх ще не завжди належна.

Тов. Мамалуй, відзначивши успіхи в науковій роботі колективу, в тому числі успіхи комуністів, проаналізував діяльність соціально-економічних кафедр.

— Ми можемо говорити про значні успіхи, досягнуті цими кафедрами, — сказав т. Мамалуй. — З числа кандидатських дисертацій, які захищалися у 1950 році, половина припадає на працівників соціально-економічних кафедр. Причому 11 дисертацій були захищені комуністами. 5 дисертацій захистили представники кафедри марксизму-ленізму, яка раніш відставала.

Однак, у нас ще погано поставлена підготовка докторських дисертацій. За рік захищена лише одна дисертація тов. Ковалевським. А тим часом у нас є ряд кандидатів наук, що мають десятирічний і більше стаж з часу захисту ними дисертацій. Це тт. Легавка, Вербицький, *Острянін, Немірова, Балака й інші. Треба створити цим товаришам умови для підготовки докторських дисертацій, зокрема не переобтяжувати поточною викладацькою ро-

ботою і вони зуміли б у порівнянні короткі строки виступити з захистом своїх робіт.

Критикуючи роботу соціально-економічних кафедр т. Мамалуй вказав, що вони не готують до друку збірки наукових праць. Причиною є не відсутність готової наукової продукції, а надмірна перестраховка. З таким становищем партійна організація не буде миритися.

— Досягнуті успіхи цілком закономірні для університету, який має таку велику кількість наукових сил, — сказав тов. Буланкін. — Партійне ставлення до наукової роботи є причиною успіхів. Проте, наші успіхи — це тільки початок великої перебудови, що провадиться з метою виконання вказівок більшовицької партії і уряду — зробити університет вогнищем комуністичної культури.

Говорячи про недоліки, тов. Буланкін поставив питання про необхідність серйозного підвищення якості дисертацій. Треба домогтися такого положення, коли кожна дисертація по своєму рівню буде значно вища від звичайної наукової роботи вченого. Тов. Буланкін відзначив авангардну роль комуністів у науковій роботі.

Комуністи, що виступали в дебатах, відзначили недостатню роботу в галузі створення підручників для вузів, зокрема підручників з української мови, критичували роботу видавництва, говорили про недоліки в діяльності студентського наукового товариства т. д.

Більшість виступів носила діловий, критичний характер. Вони допоможуть партійній організації в керівництві науковою діяльністю. Однак, деякі комуністи не цілком критично поставилися до своєї роботи. Товариші намагалися всілякими «труднощами» виправдати свої недоліки. Саме такою була заява т. Слюсарського про те, що працівникам соціально-економічних наук чомусь-то важче друкувати свої праці, ніж працівникам природничих наук, тому, мовляв, вчені історичного факультету друкують мало праць.

Непереконливим був виступ тов. Медведєва, який говорив про неоперативність у випуску збірок. Наведений ним приклад з його статтею, що протягом чотирьох років лежала в редакційному портфелі, є в першу чергу свідченням особистої пасивності тов. Медведєва і його недостатньої принципності.

Збори в цілому пройшли під знаком більшовицької критики й самокритики. Прийняте рішення допоможе партійній організації повести науковий колектив університету до нового піднесення плодотворної наукової роботи.

Ідейно-політичне виховання студентів — в центр уваги гуртожитківських стіннівок

Прогляньмо лютневий номер стіннівок студентських гуртожитків університету. Всі три газети присвячені тій або іншій знаменній даті. Така вже здавна повелась у гуртожитках традиція — випускати газети тільки до свят. Переважна більшість матеріалів при цьому носить офіційний характер, критика найчастіше відсутня.

У стіннівці артемівців «Наш побут» (редактор т. Кірше), дві святкові передові — до Дня Радянської Армії та до виборів у Верховну Раду УРСР. Статті не пов'язані з життям гуртожитку, написані сухо, шаблонно. Та й не лише ці статті. В дописі «Про політроботу» відповідальний за політсектор студкомом т. Мороз канцелярською мовою перераховує завдання політсектору. Далі подаються теми лекцій, які вже читалися у гуртожитку і які ще будуть прочитані. Закінчується стаття фразою: «В цьому семестрі політсектору треба приділяти більше уваги питанню відвідування лекцій і в цьому йому повинні допомогти старости та агітатори кімнат»...

А ми скажемо на це так: ніхто — ні агітатори, ні старости не допоможуть вам у «питанні відвідування лекцій», доки ви, товаришу Мороз, як відповідальний за політсектор, не подбаєте про цікаву і різноманітну тематику лекцій, про зміст і форму всієї політвиховної роботи в найбільшому гуртожитку.

В статті не приведено жодного прізвища, жодного цікавого факту. Газета не розповідає про окремих агітаторів, не організовує обміну досвідом їхньої роботи. Не виступають на сторінках газети рядові студенти з критикою роботи політсектору (а є сигнали, що він працює недостатньо).

Вміщення загальних статей — стиль роботи редколегії. Замітка «Питання культурного побуту» теж переповнена загальними вказівками, переліком досягнень, недоліків. Відсутній будь-який аналіз. Прочитавши такий матеріал жоден староста, агітатор, жоден активіст не зрозуміють конкретно, що саме тепер потрібно зробити, в якому напрямку вести масову роботу.

Студком гуртожитку і його політсектор не використовують силу газетного слова. А редколегія забула про почуття відповідальності.

Краще справа на Толкачівці. Газетні матеріали тут пов'язані з життям студентів. Вони розповідають про відмінників навчання,

виступають проти штурмівщини у навчанні студентів. В статті «Що показали збори» газета гостро критикує студком, який не зумів по-справжньому підготувати загальні збори гуртожитку, не зумів викрити недоліки в роботі культурно-масового та санітарного секторів.

Прямо в ціль б'є стаття т. Ершова «Буркун в афас», яка розповідає про студента II курсу відділу журналістики Буркуна — ледаря й неробу. У Буркуна фотоапарат, і він зробив собі з нього комерційне діло, просиджує ночі над фотокартками, а потім скаржиться на здоров'я, виправдовуючи свої двійки. Автор справедливо заявляє, що навчання і поведінка Буркуна — це не його особиста справа, це справа колективу. І дійсно, стаття знайшла відгук у гуртожитку, її обговорювали в кожній кімнаті.

Редколегія Толкачівської стіннівки «За культурний побут» (редактор т. Єфименко), підіймає важливі, принципові питання, але вона не до кінця розуміє свої великі завдання. Взяти б такий приклад. В деяких кімнатах хлопці «розважаються» грою в карти. В азарті люди просиджують цілу ніч, а потім прокидаються десь об 11 годині з головним болем. Стіннівка проходить осторонь цих ганебних фактів. А їй слід би заставувати завзятих картожників і серйозно зайнятися питаннями організації відпочинку студентів, питаннями розпорядку дня.

Виросла в порівнянні з минулим роком стіннівка Шатилівського гуртожитку «Наш побут» (редактор т. Бедерман). Її останній номер розповідає про кращих дівчат гуртожитку — про старосту 71-ої кімнати Женю Чайченко, активістку художньої самодіяльності Зою Базилевську, кращого агітатора гуртожитку Ріму Славину. Вміщені фото дівчат. Замітка «Наша Рімма» пропагує досвід кращого агітатора, розповідає як саме Рімма Славина провадить роботу в своїй кімнаті. Мова статті тепла, в ній нема шаблонів, штампів.

Газета на Шатилівці вийшла двічі в цьому семестрі, її редколегія працює значно оперативніше, ніж редколегії інших гуртожитків. Зміцнивши зв'язки з студентами, газета повинна сміливіше виступати проти проявів недисциплінованості, рештків мішанства в побуті студентів, критичніше ставитися до діяльності студкомом.

О. ЧУЧМАРЬОВА.

Слідами наших виступів

„Забули про першонакурсників“

Під таким заголовком в № 4 газети «Сталінські кадри» була вміщена стаття, що критикувала комсомольську організацію фізико-математичного факультету за недостатню роботу з першокурсниками.

Як повідомив редакцію секретар комсомольського бюро факультету т. Чайковський, факти, наведені в газеті, відповідають дійсності. За рішенням бюро факультету на I курсі відбулися комсомольські збори, присвячені підсумкам екзаменаційної сесії і роботі курсового бюро. На зборах комсомольці гостро критикували роботу курсового бюро і його секретаря т. Косарева й визнали роботу бюро незадовільною. Збори обрали новий склад бюро, куди ввійшли кращі комсомольці курсу. Секретарем комсомольської організації I курсу обрано т. Маслова.

На всіх засіданнях курсових бюро обов'язково присутні тепер члени факультетського бюро. Для конкретної допомоги групам до кожної групи прикріплені члени факультетського й курсового бюро, а на засіданнях бюро будуть заслуховуватися короткі інформації груп про роботу в групі. Затверджені плани передбачають корінну перебудову всієї роботи на першому курсі.

НА ДОПОМОГУ ГРУПКОМСОРГОВІ

Школа виховання комсомольців

фесії тощо. Слід практикувати збори, на яких провадиться обговорення моральних рис радянського студента. Такі збори недавно відбулися на IV курсі класичного відділу. Скіуюю, казенщиною повіває від зборів, на яких ставляться одні й ті ж самі питання — затвердження плану, персональні справи і т. ін. Подібна одноманітність порядку денного приводить до того, що комсомольці неохоче відвідують збори, не беруть в них активної участі. Такі збори характерні для IV курсу відділу журналістики (групкомсорг т. Овсепян).

До персональних справ на зборах треба завжди підходити принципово, не лібералізувати з порушеннями дисципліни, суворо карати їх. У нас квітне ще метод увіщань, умовлянь комсомольців, що несумлінно ставляться до виконання комсомольських доручень, погано вчать, порушують трудову дисципліну. Чим іншим, як невмінням принципово поставити питання, можна пояснити той факт, що неодноразовий розгляд персональних справ комсомольців

(II курс російського відділу) не приніс бажаних результатів?

Щоб забезпечити активну участь всіх комсомольців, треба оголошувати порядок денний зборів за кілька днів раніше, дати змогу підготуватися до виступів всім комсомольцям і позбавити тим збори від «постійних ораторів». Головою зборів слід обирати рядових комсомольців. Це навчить їх встановлювати контакт з аудиторією, активізує їх на наступне.

Правильно вирішити питання на зборах можна лише тоді, коли актив курсу раніше обговорив ці питання і приходять на збори, маючи спільну думку. Тільки такі, підготовлені за участю всієї групи, збори, проведені при максимальній активності всіх комсомольців, зможуть викрити недоліки в роботі групи, намітити заходи до їх усунення. Такі збори пройшли в цьому семестрі на перших курсах російського, українського відділів та ін. На зборах обговорювалися результати екзаменаційної сесії. Комсомольці викрили недоліки в роботі групи, засудили елементи зазнайства у деяких активістів, справедливо критикували факультетське комсомольське бюро та бюро відділень.

15 березня відбулися цікаві тематичні комсомольські збори на

III курсі українського відділу (групкомсорг М. Карасьова). Профорг курсу Н. Бондаренко зробила цікаву доповідь про досягнення фізичної культури та спорту в нашій країні, розповіла про відомих всьому світові чемпіонів та рекордсменів Радянського Союзу з різних видів спорту, зупинилась на становищі спортсменів в капіталістичних країнах. Після доповіді виступали окремі комсомольці, групкомсорг, які розповіли про фізкультурну роботу на курсі, гостро критикували фізорга т. Мовчана, який не зумів організувати групу на проведення ліжнього кросу, не залучає студентів до спортивних секцій.

Активну участь взяли комсомольці в обговоренні роботи шефського колективу курсу (на зборах звітувала керівник колективу Д. Лісойван), пропонували свою допомогу, радили, як краще працювати у підшефному гуртожитку заводу транспортного машинобудування. Групкомсоргам слід практикувати тематичні комсомольські збори, вони зацікавлять комсомольців, збагатять їх новим, активізують їх.

Значна частина наших групкомсоргів формально ще підходить до підготовки та проведення зборів у групах. З цим треба постійно боротися, позбуваючись казенщини та формалізму.

Н. ЛУЦЕНКО,
член бюро ЛКСМУ філологічного факультету.

Велику організуючи і виховну роль в житті комсомольської групи відіграють загальні збори. Добре підготовлені, правильно проведені, вони приносять велику користь і рядовим комсомольцям, і групкомсоргам. Комсомольці вчать дисциплінованості, виховують в них почуття і навички громадськості. Групкомсоргам вони підказують форми керівництва групою, вчать правильно ставити і прийняти рішення різноманітні важливі питання.

Але для того, щоб комсомольські збори стали справжньою школою комуністичного виховання молоді, щоб вони організовували, мобілізували комсомольців на виконання поставлених перед ними завдань, контролювали виконання цих завдань, необхідно ретельно готуватися до них. Дуже важливим моментом у підготовці до зборів є вибір порядку денного. Порядок денний повинен включати найактуальніші для групи питання. Групкомсоргам краще всього виробляти його на зборах комсомольського активу групи.

Практика проведення комсомольських зборів на філологічному факультеті показала, що найбільш живаво і цікаво проходять збори, на яких молодь обговорює питання дружби, майбутньої про-

Студент IV курсу фізико-математичного факультету Ігор Гришаєв, на перший погляд, зразковий студент. Він відмінник, за чотири роки навчання в університеті не мав жодної четвірки.

Але Ігор комсомолец, і, поряд з відмінним навчанням, його першочерговим обов'язком є активна громадська робота. А ось її він тримається осторожно.

На I й II курсах він іноді виконував періодичні доручення. На третьому його обрало до складу комсомольського бюро факультету, він був призначений відповідальним за академічний сектор. Проте Ігор не виправдав довіря товаришів — він і не думав приступати до роботи. Кінець-кінцем бюро звільнило Гришаєва від комсомольського доручення, вивівши йому сувору догану.

Ігор і зараз зовсім не цікавиться життям курсу й факультету. Головне для нього власні успіхи. Секретар комсомольської організації факультету т. Чайковський намагався по-товариськи бесідувати з Гришаєвим. Але Ігор, очевидно, вважає, що

в комсомолі можна лише рахуватись, а працювати не обов'язково, й категорично відмовляється від доручень. На комсомольських зборах його не чути.

Життя нашої Вітчизни, міста, університету повне творчої праці. В дружній студентській сім'ї — на лабораторних заняттях, у підшефному гуртожитку, в науковому гуртку школярів, на курсовому вечорі, комсомольських зборах — зростають і міцніють нові комуністичні відносини між радянськими людьми. Але життя колективу проходить повз Ігоря.

А що, в такому разі, думає колектив? Чому до цього часу не поставили перед Гришаєвим питання по-комсомольськи, принципово — або ти з колективом, або колектив без тебе?..

...Студентів, подібних до Ігоря Гришаєва, у нас не багато. Але, на жаль, вони ще зустрічаються.

Товариші комсомольці! Дайте відчуті подібним студентам силу колективу. поки ще не пізно — виховуйте їх!

Н. ОГНЬОВА.

ПОРАДИ ВИКЛАДАЧА

Самостійна робота студента над іноземною мовою

Викладання іноземної мови у вищих учбових закладах є частиною загальної підготовки спеціалістів. «Мова, будучи знаряддям спілкування, є разом з тим знаряддям боротьби і розвитку суспільства» (Й. В. Сталін).

Кожний студент, що закінчує університет, повинен набути такі вміння й навички з іноземної мови:

1. Вільно й вірно читати вголос будьякий текст.
2. Вміти перекладати за допомогою словника й конспектувати рідною мовою літературу по спеціальності.
3. Вміти перекладати за допомогою словника суспільно-політичний і літературний текст.
4. Вміти пересказувати рідною мовою зміст прочитаного без підготовки суспільно-політичного й літературного тексту середньої трудності.

Вивчення іноземної мови в вузі будується виключно на основі самостійної, творчої праці студента. Самостійна робота студента над іноземною мовою забезпечить виконання поставлених перед ним завдань, щодо оволодіння іноземною мовою.

Робота в аудиторії повинна спиратися на свідому й активну участь студентів в учбовому процесі, сприяти формуванню й розвитку у

них системи прийомів самостійного вивчення іноземної мови, що ґрунтується на планомірному розподіленні свого часу. На жаль, не всі студенти виконують цю важливішу умову — беруть активну участь в учбовому процесі. Не завжди студенти достатньо уважні.

Іншим важливим моментом є правильне розподілення часу для позааудиторної роботи над мовою. Кожний студент повинен пам'ятати, що без систематичної праці оволодіти іноземною мовою неможливо. Це наші студенти також не завжди усвідомлюють. Необхідно розподіляти свій час так, щоб щодня приділяти 25—30 хвилин іноземній мові, а це цілком можливо.

При самостійному перекладі спеціальної літератури, а також художньої, суспільно-політичної, необхідно складати словнички за спеціальністю, а також записувати фразеологічні звороти, активно закріплюючи їх.

Працюючи систематично й наполегливо, наші студенти оволодіють іноземною мовою в такій мірі, як це необхідно майбутньому спеціалістові.

Ц. ЖІВ,

старший викладач кафедри німецької мови.

Шаховий турнір в гуртожитку

В гуртожитку Шатилівка розпочався шаховий турнір. В ньому беруть участь 20 студентів-шахістів різних факультетів.

Добре провадить гру студент III курсу герлогічного факультету Овечко. Він має на своєму рахунку 10 перемог з 11 зустрічей. Хороші показники у студента фі-

зико-математичного факультету Бондаренко, студента історичного факультету Уварова та інших.

Днями буде проведена зустріч між кращими шахістами на особисту першість по гуртожитку.

В. ЗАГНОЙКО,
член профкому.

Традиційна наукова студентська конференція в цьому році підводить підсумки п'ятирічної діяльності економічного відділення СНТ. За цей час відділення провело значну роботу. Зросла кількість членів гуртків, актуальнішою стала тематика доповідей.

У 1946—1947 учбових роках на економічному факультеті були організовані гуртки політичної економії та історії народного господарства, в роботі яких брало участь 15 студентів. Протягом року на засіданнях гуртків було заслухано 3 доповіді. Зараз економічне відділення складається з 3-х наукових гуртків (політичної економії, радянської економіки, історії народного господарства СРСР). В роботі беруть участь 128 чоловік, з них біля 30 студентів I курсу. Відділення нараховує 59 дійсних членів СНТ. Слід відзначити членів товариства, які протягом 3—4 років активно працюють у наукових гуртках. Це студенти IV курсу Соколинський, Тульчинський, трьохкурсники Енольська, Кошута, Рєвін та інші.

Протягом року на засіданнях було заслухано 43 доповіді, наукові повідомлення, огляди економічної літератури. Тематика наукових гуртків, присвячена питанням розвитку народного господарства країни, політичної економії соціалізму, історії економіки. Це доповіді: «Резерви підвищення продуктивності праці», «Питання політичної економії в працях Й. В. Сталіна з мовознавства», «Укрупнення колгоспів і боротьба за дальше зміцнення сільськогосподарської артілі», «Соціалістичне

змагання в машинобудівельній промисловості на Україні в роки I-ї Сталінської п'ятирічки» та ряд інших. Цікава й актуальна тематика, складена кафедрами політичної економії й радянської економіки, в значній мірі сприяла поліпшенню роботи й залученню до гуртків великої кількості студентів.

В своїй роботі відділення здійснювало об'єднані засідання гуртків, провело кілька наукових конференцій (присвячену 70-річчю з дня смерті М. Г. Чернишевського, 30-річчю плану ГОЕЛПРО), а також брало участь у теоретичних конференціях.

Значно зросла кількість доповідей, що висуваються на наукові студентські конференції. Якщо у 1947 році була висунута одна доповідь, то в цьому році студенти економічного факультету представили на конференцію 20 доповідей. На міському огляді наукових студентських робіт в 1950 році одна робота була відзначена першою премією.

Нині відділення провадить роботу і поза межами факультету. Одинадцять дійсних членів Студентського наукового товариства — лектори міжфакультетського лекторія. Члени гуртка радянської економіки подають допомогу підприємствам. Робота, яку вони провели на ХТГЗ, дала змогу виявити резерви фонду робочого часу й підвищити продуктивність праці на 35 процентів. Зараз завод успішно запроваджує і здійснює пропозиції студентів.

Однак, слід відзначити й недоліки, що мають місце в роботі економічного відділення СНТ. З

числа студентів, що записалися до гуртків, відвідують засідання й приймають активну участь у їх роботі лише 60 чоловік. Відділення не спромоглося залучити до роботи всіх студентів, що записалися.

У 1955 році громадськість Харкова буде відзначати 150-річний ювілей з дня заснування університету. Проте, економічне відділення ще не розпочинало роботу по підготовці до ювілею. Кафедри політичної економії й радянської економіки не залучають студентів до цієї роботи.

З початку року рада відділення повинна була організувати в 131-й школі тематичний гурток. Протягом семестру в цьому напрямку нічого не було зроблено. Тіпер гурток організовано. З учнями була проведена бесіда про завдання і діяльність СНТ університету, про завдання, що стоять перед гуртком. Минув тривалий час, а наступні засідання гуртка ще не організовані.

Бюлетень «Економіст» виходить регулярно. Після наради редакторів бюлетенів, організованої комітетом ЛКСМУ, його зміст значно поліпшився. Але недбале оформлення бюлетеня знижує загальне враження.

При підготовці до традиційної студентської наукової конференції значна частина тезисів не була представлена до наукової частини в зазначені строки, внаслідок чого до збірки ввійдуть тези лише 6 доповідей.

Виправити недоліки — справа честі нашого відділення.

Л. КОВАРСЬКИЙ,
голова економічного відділення СНТ.

КРАЩИЙ НАУКОВИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Бюлетень біологічного відділення студентського наукового товариства «Біолог» заслужено користується любов'ю студентів. Це — змістовна й цікава газета, дбайливо й любовно оформлена.

В березні вийшов черговий номер «Біолога». В бюлетені повно висвітлюється наукове життя студентів. Члени наукових гуртків біологічного факультету на сторінках стіннівки розповідають про свою роботу й діляться досвідом. Багато студентів провадять самостійну експериментальну роботу, розроблюють досить складні наукові проблеми. Про це також повідомляється в бюлетені.

Великий розділ присвячений літній практиці минулого року. Студенти-біологи побували в різних

кінцях країни. В своїй газеті вони розповідають про Крим й Кавказ, про степи України й Поволжя, про експедиції до усурійської тайги.

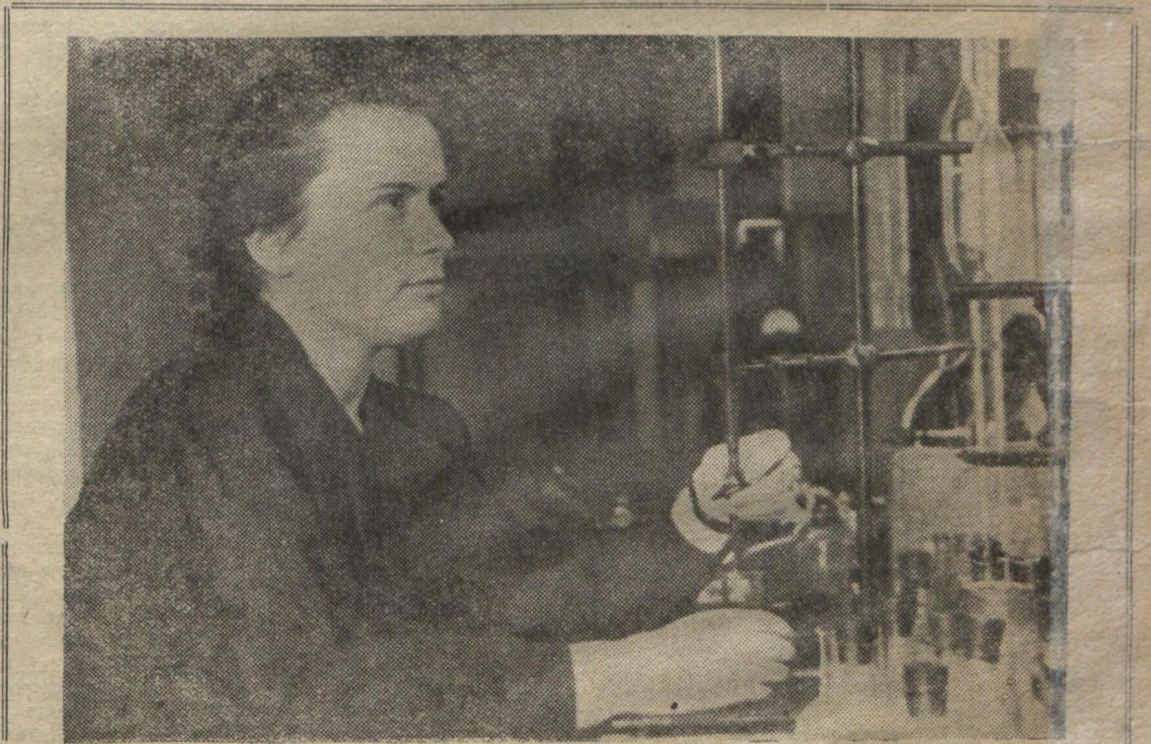
Хороше враження залишає відділ «Календар природи», який веде асистент кафедри зоології хребетних О. Лисецький. В цьому відділі повідомляється про дуже цікаві факти; наприклад, ми дізнаємося, що вже 9-го березня в околицях Змієвова була знайдена повна кладка яєць нашої лісової сірої сови.

В газеті є й недоліки. Великим мінусом в роботі редколегії «Біолога» є те, що бюлетень виходить рідко, тому безпосередніх відгуків

на деякі важливі й актуальні питання ми не знаходимо. Так, наприклад, одним із важливіших завдань студентського наукового товариства була підготовка й проведення теоретичної наукової конференції. Проте бюлетень цьому питанню приділяв мало уваги, й лише обмежувався загальними фразами. Мало уваги приділяється питанню залучення студентів молодших курсів до роботи гуртків, а це є одним з першочергових завдань товариства.

Ліквідувавши ці недоліки, бюлетень «Біолог» зможе стати справжнім вісником наукового життя факультету, борцем за розвиток творчої мічуринської біології.

М. ВІНЕЦЬКА.

На фото: студентка-відмінниця II курсу хімічного факультету А. Волкова в лабораторії виконує роботу за завданням геологічної експедиції в районі Каховської ГЕС.

Фото: В. ВАСИЛЕНКА.

ЗА СПОРТИВНУ ЧЕСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ!

Комуністична партія і радянський уряд приділяють велику увагу розвитку фізкультури і спорту в нашій країні. Фізична культура викладається в усіх вузах і школах і є невід'ємною частиною комуністичного виховання. Наші молоді спеціалісти повинні бути здоровими, загартованими — завжди готовими до праці й оборони.

Вся спортивна робота в університеті спрямована на те, щоб виконати вказівки комуністичної партії і уряду, готувати справжніх будівників комунізму. В університеті зараз є 2504 значкісти «ГПО» I і II ступеня, 700 спортсменів - розрядників. Спортивний колектив університету — один з найсильніших у місті. Такими спортсменами як Олександрова, Бугайова, Прикладовська, Щоголев, Можаров, Гуревичов, Маматюк, Ізмайлова, Кирилова, Осіновський пишається університет. Вони вчать на «добре» і «відмінно», беруть активну участь у громадській роботі.

Однак, в колективі є студенти, які не зрозуміли, що їх першочерговий обов'язок — в наполегливому, систематичному навчанні. За прикладами далеко ходити не треба. Деканат фізико-математичного факультету поставив питання про виключення з університету за неуспішність силь-

нішого волейболіста міста, першорозрядника Мольського і чемпіона ХДУ з гімнастики Фрідмана. Член ради ДСТ «Наука» Тетерін також має академзаборгованість.

На філологічному факультеті спортсменка Лаврик має заборгованість з політекономії, кращий спортсмен географічного факультету Ковтун також має академзаборгованість. З таким становищем не можна миритися. Студенти-спортсмени повинні усвідомити, що відмінне й добре навчання — їх головний обов'язок. Борючись за спортивну честь університету студенти - фізкультурники повинні також йти в перших лавах серед відмінників навчання. А справа честі спортивного колективу — домогтися того, щоб кожний його член вчився лише на «добре» й «відмінно».

Успіхи університетських спортсменів в значній мірі залежать від роботи низової ради ДСТ «Наука» (голова М. Трушніков, заст. Щоголев). Однак необхідно відзначити, що рада за останній час послабила свою роботу. Деякі члени її зовсім втратили почуття відповідальності перед колективом, вони не з'являються на засідання ради й автоматично виключилися з неї. Так, студент Короп, відповідальний за роботу секції легкої атлетики, не відвідує засідання ради. Університетська секція легкої атлетики зовсім не працює.

Рада досі не виконала важливого рішення конференції — не провела семінар фізоргів, в результаті чого понад 100 комсомольців-активістів майже не працюють, бо вони не знають своїх обов'язків. Погано керує рада і низовими фізкультурними радами на факультетах.

Питання про спортивну честь університету тісно пов'язане з зміцненням товариства «Наука». В університеті нараховується понад 2000 членів цього товариства. Є, проте, і такі студенти, яким не дорога спортивна честь університету, в стінах якого вони вчать. Деякі спортсмени на останніх змаганнях на першість міста виступали проти товариства «Наука». Студентка Лаврик виступала за товариство «Буревісник», студент біологічного факультету Крапивний за товариство «Медик». В інших товариствах тренуються також студенти Сухінін, Корнієнко, Стволінський. Громадські університету повинні засудити цих товаришів.

Настає весна. На бігових доріжках стадіонів, на футбольних полях і волейбольних майданчиках незабаром розгоряться спортивні змагання. Комітет комсомолу закликає спортсменів наполегливо боротися за спортивну честь університету.

В. ПОЛУРЕЗ,
член комітету ЛКСМУ.

На фізико-математичному факультеті виходить гостра і добре оформлена «Молнія».
На фото: біля свіжого номеру.

Фото І. МАНЖАРИ

Всесвітній тиждень молоді

Послання Секретаріату Міжнародної спілки студентів

ПРАГА, (ТАРС). Секретаріат Міжнародної спілки студентів у зв'язку з Всесвітнім тижнем молоді опублікував від імені 5 мільйонів студентів послання до Всесвітньої федерації демократичної молоді і молоді всіх країн світу.

Молодь і студенти всіх країн, говориться в посланні, згуртовані в рядах Всесвітньої федерації демократичної молоді і Міжнародної спілки студентів, у ці дні висловлять свою тверду рішучість зберегти мир, зажадають скликання конференції представників п'яти великих держав для укладення Пакту Миру, зажадають мирного розв'язання корейського питання, виступатимуть з протестами проти ремілітаризації

Західної Німеччини і проводитимуть роботу по ознайомленню всіх людей із Зверненням Всесвітньої Ради Миру.

В посланні вказується, що головне завдання студентів зараз полягає в тому, щоб разом з усією трудящою молоддю в дні Всесвітнього тижня молоді посилити підготовку до третього Всесвітнього фестивалю молодих борців за мир, який буде могутньою маніфестацією єдності молоді і студентів усіх країн в боротьбі за мир, проти загрози нової війни.

Послання закінчується закликани: «Хай живе єдність молоді і студентства в боротьбі за мир і краще майбутнє! Хай живе Всесвітня федерація демократичної молоді і Міжнародна спілка студентів! Хай живе мир!».

БУДАПЕШТ

Секретаріату Всесвітньої федерації демократичної молоді

З нагоди Всесвітнього тижня молоді Антифашистський комітет радянської молоді гаряче вітає Всесвітню федерацію демократичної молоді і в її особі всіх молодих борців за мир.

Радянська молодь гаряче підтримує боротьбу Федерації на захист миру і ще раз заявляє про свою тверду рішучість відстоювати до кінця справу збереження

миру. Радянські юнаки і дівчата бажають Всесвітній федерації демократичної молоді дальших успіхів у згуртуванні молоді на боротьбу проти загрози нової війни.

Хай живе Всесвітня федерація демократичної молоді!

Хай живе мир в усьому світі!
Антифашистський комітет радянської молоді.

Від'їзд делегації радянської молоді до Фінляндії

На запрошення Демократичної спілки молоді Фінляндії для участі в проведенні Всесвітнього тижня молоді 23 березня до Фінлян-

дії виїхала делегація радянської молоді на чолі з секретарем ЦК ВЛКСМ тов. В. Ю. Семичасним.

З ОСТАННЬОЇ ПОШТИ

В новорічному номері стінгазети «Спорт» (орган кафедри фізвиховання й спорту, партгрупи й низової ради ДСТ «Наука») другорозрядниця Зоя Прикладовська писала:

«З першого дня в університеті я захопилася гімнастикою. Свій вільний час я віддаю спорту. Заняття гімнастикою зробили мене міцною і здоровою, допомагають у навчанні. І тепер, працюючи над дипломом, я не припиняю тренуватися.

Підвищують майстерність

Мое бажання — закінчити університет спортсменом I розряду. беру на себе зобов'язання: виконати I розряд у квітні 1951 року і викликаю на змагання гімнастів Жданову, Зимогляд, Половневу, Самарську, Сапожнікову, а також легкоатлетів Можарова, Дужака, Щоголева, Корона, Маматюка.

Закликаю всіх спортсменів університету взяти созобов'язання на 1951 рік по підвищенню спортивно-технічних результатів».

Своє зобов'язання студентка виконала достроково — до дня 8 березня їй присвоєно I розряд з гімнастики.

Відповідаючи на заклик З. Прикладовської гімнастки-третьорозрядниці О. Плотнікова, А. Шапіро, Л. Гусакова, М. Баранова, І. Таланова, А. Кочо, Н. Шахнович, Є. Дубовик зобов'язалися до початку квітня виконати II розряд.

Стіннівка «Спорт» продовжує вмщувати дописи, в яких спортсмени за почином Зої Прикладовської зобов'язуються підвищувати свою майстерність.

У ГІМНАСТИЧНОМУ ЗАЛІ...

В спортивному залі університету кожного дня провадяться численні тренування. Проте кафедра фізвиховання не дбає за додержання чистоти в залі. Поли м'ються тут рідко і дуже недбало,

стіни й спортивентар вкриті пилом. Під час тренувань брудняться костюми, спортсменам доводиться дихати пилом. Цим не вважало б зацікавитися і університетському лікарю, якого, до ре-

чі, в спортивному залі ніколи не видно.

Група спортсменів:
О. ПАВЛОВА, І. ГЛІНСЬКА,
С. МАНДРУС, С. ДОЛГАЯ,
М. САЗОНОВ та інші.

ДО ВСЕСВІТНЬОГО ТИЖНЯ МОЛОДІ

Молоді борці за мир

Щороку, з 21 по 28 березня, передові юнаки і дівчата всіх країн відзначають Всесвітній тиждень молоді. Вперше цей тиждень був проведений у 1943 році. Тоді він проходив під лозунгом об'єднання всіх сил на боротьбу проти німецького фашизму і японського мілітаризму. В цьому році прогресивні юнаки і дівчата, відзначаючи Всесвітній тиждень молоді, ще раз продемонструють свою непохитну волю відстояти мир.

Величезного розмаху набрав всенародний рух на захист миру.

Табір миру — велика сила, з якою в наш час не можна не рахуватися. Прогресивна молодь є одним з могутніх загонів цього табору. Всесвітня федерація демократичної молоді об'єднує 72 мільйони юнаків і дівчат з 78 країн. Всі вони борються за мир. Молоді демократи добре розуміють, що сьогодні, коли над народами нависла пряма загроза нової кривавої бойні, потрібні бойові практичні діла, спрямовані проти палів війни, на зрив їх авантюристичних планів.

В усіх країнах широко розгорнулася боротьба за здійснення рішень Другого Всесвітнього конгресу прихильників миру та сесії Всесвітньої Ради Миру. Мільйони

юнаків і дівчат разом з усіма людьми доброї волі вимагають укладення Пакту Миру між п'ятьма великими державами, припинення війни в Кореї, осудження і заборони агресії, безумовної заборони атомної, бактеріологічної, хімічної зброї та інших засобів масового знищення, скорочення всіх збройних сил, заборони пропаганди нової війни.

— Геть війну! — говорять молоді французи. Вони енергійно протестують проти збільшення строку військової служби. На підприємствах, в казармах — скрізь організовані комітети об'єднаних дій, які згуртовують молодь і керують її боротьбою.

Демократична молодь Франції бере активну участь у всенародній боротьбі проти змови американських, англійських і французьких імперіалістів про озброєння Західної Німеччини. Молоді шахтарі, металісти, службовці комунальних підприємств ряду міст Франції беруть участь у масових страйках протесту проти відродження західнонімецького мілітаризму. В цій боротьбі молоді французи виступають пліч-о-пліч з демократичною німецькою молоддю.

Рух проти озброєння Західної

Німеччини підтримує величезна більшість німецької молоді. Так, наприклад, всі молоді робітники і учні сталеливарних заводів Ремс-Шейдт поставили свої підписи під вимогою припинити ремілітаризацію Західної Німеччини.

Серед італійської молоді за ініціативою Федерації комуністичної молоді проходить зараз дискусія з питань про батьківщину і мир. Дискусія була розпочата в пресі, потім розгорнулася на заводах, в навчальних закладах. Зараз вона переходить скрізь.

Наскільки ця дискусія лякає палів війни, можна судити по таких фактах. В одній з своїх промов Гаспері висловив невдоволення тим, що в дискусії беруть участь молоді католики, а керівництво організації католицької дії змушене було навіть офіційно виразити недовіря своїм членам, які обговорюють питання про мир і батьківщину.

У серпні 1951 року за рішенням Всесвітньої федерації демократичної молоді та Міжнародної спілки студентів у Берліні відбудеться третій Всесвітній фестиваль молоді і студентів на захист миру. Молодь усіх країн розпочала активну підготовку до фестивалю. Немає сумніву, що фестиваль буде новою яскравою демонстрацією прагнення молоді відстояти мир.

Французька молодь має намір, наприклад, направити на фестиваль 4 тисячі юнаків і дівчат. Мо-

лоді шахтарі Па-де-Кале послали на фестиваль у Будапешті 16 своїх представників, а в Берліні вони збираються послати 100 юнаків і дівчат. Підготовчі комітети фестивалю створені в Мексиці, Колумбії та інших країнах Латинської Америки. Сто тисяч юнаків і дівчат Західної Німеччини також візьмуть участь у фестивалі.

Величезний вклад у спільну боротьбу проти загрози нової війни вносять юнаки і дівчата нашої Батьківщини, Китайської народної республіки, країн народної демократії, Німецької демократичної республіки. Цей вклад виявляється у героїчній творчій праці молоді на благо своїх народів, в ім'я миру в усьому світі.

Правильний шлях до перемоги в боротьбі за досягнення загального миру мудро вказав народам великий Сталін.

«...Широка кампанія за збереження миру, як засіб викриття злочинних махінацій палів війни, має тепер першорядне значення», — сказав товариш Сталін у розмові з кореспондентом «Правди».

Слова товариша Сталіна сколихнули мільйонні маси в усіх країнах, знайшли гарячий відгук в серці кожної чесної людини, кожного юнака, кожної дівчини, всіх, кому дорогі мир і безпека.

Яскравим виявом незламної рішучості миролюбних народів відстояти справу миру, зривати злочинні плани американських палів війни була сесія Всесвітньої Ради Миру. Документи, прийняті Всесвітньою Радою Миру, — це воля сотень мільйонів людей. Кожна чесна людина на землі, в тому числі кожен юнак і кожна дівчина, поставив свій підпис під Зверненням Всесвітньої Ради Миру про укладення Пакту Миру.

Виявом волі радянського народу відстояти мир в усьому світі є ухвалені Верховною Радою Союзу РСР Закон про захист миру. Радянський Союз і далі непохитно проводитиме політику відвернення війни і збереження миру.

Народи світу сповнені рішучості не допустити нової війни. Про це свідчать відгуки народних мас на заяву товариша Сталіна. Про це говорять славні діла прихильників миру в усьому світі, рішення першої сесії Всесвітньої Ради Миру. Передові юнаки і дівчата всіх країн під час Всесвітнього тижня молоді знову продемонструють свою єдність з великою армією борців за мир.

С. РОМАНОВСЬКИЙ,
заступник голови Антифашистського комітету радянської молоді.

Заст. відповід. редактора В. ХОЛОДКОВ.